

Til § 5

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 7, stk. 1.

Reglen om, at fiskeriretten ikke kan adskilles fra ejendommen, er indført ved fiskeriloven af 1888, d.v.s. at der efter denne lovs ikrafttræden ikke lovligt kan være etableret rettigheder, der er adskilt fra ejendommen.

Erstatning fastsættes – i mangel af enighed – af en landvæsenskommission.

Til § 6

Bestemmelsen svarer til ferskvandsfiskerilovens § 7, stk. 4.

Til §§ 7-10

Bestemmelserne svarer til ferskvandsfiskerilovens kapitel 3 og sikrer mulighed for udøvelse af fiskeriretten.

Bestemmelserne har først og fremmest betydning i tilfælde, hvor fiskeriretten er adskilt fra ejendommen, da forholdet mellem en lejer og grundejeren ellers må forudsættes reguleret ved aftale i forbindelse med udlejning af fiskeriet.

Bestemmelserne regulerer således forholdet mellem grundejeren og den fiskeriberettigede. Reguleringen af selve sejladsen i fiskevandet sker i medfør af vandløbsregulativer, der fastsættes med hjemmel i vandløbsloven.

Til § 11

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 12 og §§ 44-45.

Bestemmelsen rummer en væsentlig ændring i forhold til ferskvandsfiskeriloven. I lighed med reglerne i saltvand foreslås der indført generelle bemyndigelser til ministeren, således at der kan gennemføres hensigtsmæssige regler for anvendelsen og udformningen af de redskaber, der må benyttes i ferskvandsområder. Ferskvandsfiskeriloven indeholder helt faste beskrivelser af de tilladte redskaber og placeringen af disse. Det er hensigten fortsat at forbyde anvendelsen af bestemte fiskerimetoder. El-fiskeri vil således fortsat være forbudt, bortset fra særlige tilfælde, f.eks. i videnskabeligt øjemed, og med henblik på fangst af moderfisk. De gældende regler om forbud imod stangende redskaber og lignende kan forventes videreført.

I øvrigt vil – ved fastsættelse af reglerne efter forslaget – hensynet til fiskenes frie passage få stor vægt.

I strømløb forventes anvendelse af garnredskaber generelt forbudt i lighed med forbuddet imod anvendelse af nedgarn inden for 100 m-grænsen i saltvand. Derimod vil der kunne tages stilling til anvendelsen af ruseredskaber i lyset af det nærmere beskrevne redskabs betydning i forhold til fiskepassagen. Ved udformningen af reglerne vil der – med hjemmel i lovforslagets § 11, stk. 3 – blive taget hensyn til muligheden for i rimeligt omfang at fortsætte et hidtidigt erhvervsfiskeri, i det omfang det er foreneligt med hensynet til en tilstrækkeligt skånsom udnyttelse af ressourcerne på den pågældende type lokalitet. Dette hensyn vil kunne tilgodeses ved at forbeholde visse redskabstyper for erhvervsfiskere. Under alle omstændigheder kan det forventes, at der vil blive indført regler, der sikrer en bredere redskabsfri fiskepassage i vandløbet. Desuden vil afstandene mellem redskaberne kunne udvides.

Bestemmelsen er udformet som en bred bemyndigelse. Dette indebærer, at der, i det omfang de biologiske og fysiske forhold taler herfor, vil kunne udstedes særlige regler for lokalområder. Desuden vil der under hensyn til dyrelivet i øvrigt kunne fastsættes regler om anvendelse af redskaber. Dette indebærer, at f.eks. regler om stopriste i ruser vil kunne oprettholdes.

Der er i lovforslaget ikke fastsat et erhvervsfiskerbegreb, idet en registrering i lighed med den, der er foretaget i saltvand, ikke vil være hensigtsmæssig. For at et fiskeri efter lovforslaget kan anses som erhvervs-mæssigt og derved have en sådan betydning for den pågældende, at der skal kunne meddeles undtagelser, vil der blive stillet krav om, at indtægten skal udgøre beløb af en vis størrelse, som har haft betydning for den pågældendes økonomi. Fiskeriet kan således ikke betragtes som erhvervs-mæssigt, blot fordi der har været solgt fisk. I denne forbindelse er det også af betydning, at fiskeriretten kan fortsætte, uanset der som led i bestandsophjælpningen gennemføres ændringer i de sædvanlige fiskerireguleringer.

Vurderingen af, om der finder erhvervsfiskeri sted, vil ske på grundlag af dokumenterede oplysninger om de hidtidige aktiviteter. Som det fremgår, er der udelukkende tale om dispensationer. Også i tilfælde, hvor der kan dokumenteres indtægt fra et hidtidigt fiskeri, vil udøvelsen af dette kunne blive ændret som led i den almindelige regulering af fiskeriets udøvelse, der skal ske med henblik på at bevare ressourcerne. Dette kan bl.a. forventes at betyde, at også erhvervsfiskere må respektere skærpede regler for f.eks. afstanden mellem faststående redskaber. I sær vil det hidtidige trawlfiskeri kunne tillades fortsat i et vist omfang. Der vil ved vurderingen heraf blive